

ЗА ПІВРОКУ 15-РІЧНА ЖЕНЯ СХУДЛА ДО... 36 КГ

КОЛИШНІЙ СПОРТСМЕНЦІ ЗДАЛОСЯ, ЩО 58 КГ ПРИ ЇЇ ЗРОСТІ 172 СМ — ЦЕ НАДТО БАГАТО. СЬОГОДНІ ДЕДАЛІ БІЛЬШЕ ДІВЧАТ-ПІДЛІТКІВ СТАЮТЬ ЖЕРТВАМИ ДОБРОВОЛЬНОГО ГОЛОДУВАННЯ

15-річна Женя була перспективною дівчиною. Тренер ДЮСШ, де вона займалася, навіть пропонував їй навчатися у школі Олімпійського резерву у Києві. Але все пішло шкереберть, коли одного дня, критично поглянувши на себе у дзеркало, Женя вирішила сісти на дієту. Їй чомусь здалося, що 58 кг при зрості 172 см — занадто багато для неї.

Схуднути — стало її ідеєю «фікс». Вранці — яблуко, в обід — легкий овочевий салат, а на вечерю — склянка кефіру. Такого раціону харчування дівчина дотримувалася близько півроку. З вагою 36 кг та маловідомим для загалу діагнозом «анорексія» Женю і привезли у лікарню. Навіть бували у бувальцях лікарі були вражені її дистрофією. Дівчина була як в'язень концтабору. Звичайно, про спорт їй довелося забути. Та що там спорт? Її ледь витягли з того світу, настільки вона була виснажена.

Що це за така хвороба — «анорексія» — нашому кореспонденту пояснив **Сергій Яцишин**, психолог обласного науково-практичного центру психосоматичної медицини **ВОПЛ ім. Ющенка**. Адже йому доводилося «промивати мізки» не одній жертві голодування, звичайно, після «відгодовування» їх за допомогою гумової трубки в умовах клініки.

Анорексія — це захворювання, яке має глибоку психодинамічну основу, — розповів **Сергій Євгенович**. — Провідний симптом — занадто цінна чи маячна впевненість у надлишковій вазі тіла. Першими ознаками хвороби є бажання схуднути, навіть коли вага у нормі або нижча неї; постійні пошуки дієти; напади «вовчого» апетиту; значна зміна ваги (до трьох кілограмів за місяць); сплутування почуттів голоду і суму; практикування

Сергій Яцишин

проносних і сечогінних засобів; депресія, погані сони. А взагалі виділяють три етапи анорексії. Дезоморфоманічний триває від 6 місяців до 2-3 років. При ньому формується установка на низьку вагу. Аноректичний етап — це коли внаслідок обмеження їжі хворі втрачають від 20 до 50% своєї ваги, у них з'являються дистрофічні зміни внутрішніх органів, випадання волосся та зубів. У дівчат зникають менструації, знижується тиск і температура тіла. Якщо не звернутися до лікаря, може настати кахетичний етап, коли у хворих з'являються трофічні виразки, пролежні, гаснуть життєві функції. По суті, це повільна смерть. Адже настає гіпо-

термія, зневоднення організму і припинення роботи нирок. До речі, як свідчить світовий досвід, анорексія у 25-30% випадків має смертельний результат.

Як свідчить загальносвітова статистика, анорексією хворіють переважно підлітки...

На жаль, це так, оскільки для дітей підліткового віку і справді дуже важливою є зовнішність. При цьому у більшості виникає нав'язливе бажання виглядати, як модель з обкладинки журналу. А «гламурний» ідеал краси — неймовірно худі дівчата, схилені на розмірах 90х60х90. Свою «роботу» робить і надзвичайний розквіт «дієтної» індустрії. Сьогодні тільки у Північній Америці «дієтний» бізнес приносить щорічно 35 мільярдів доларів доходу. Втім, якщо вивчати історію хвороби, то, виявляється, що анорексія відома ще із середньовіччя. Спочатку вона була пов'язана з культом посту і аскетизму. Багато фанатів релігії, наслідуючи ченців, думали, що на доказ віри в Бога вони мають обмежувати себе навіть у найменших задоволеннях, у тому числі, в їжі.

1697 року французький лікар **Мортон** уперше описав випадок захворювання вісімнадцятирічної дівчини. Вона сама у себе почала штучно викликати блювання. Фіналом стало надмірне виснаження і смерть. **Мортон** не був монстром, який стежив за стражданнями бідолохи і не хотів їй допомогти. Навіть сучасна медицина не завжди може допомогти таким пацієнткам. Трап-

Прагнення виглядати «гламурно» може закінчитись трагічно

ляється, що після штучного відгодовування дівчину виписують з клініки, а вона ще активніше береться за старе. У Радянському Союзі перший випадок цієї хвороби був офіційно зафіксований у 1952 році. Буквально за кілька років московські лікарі взяли на облік 2500 дівчат, котрі хворіли на анорексію.

На жаль, ця хвороба останнім часом стала справжнім бумом. Тільки за останніх півроку від неї померло три відомі топ-моделі. Одна, між іншим, просто на подумі. З тенет добровільного голодування лікарі ледь вирвали і відому актрису **Олену Кондулайнен** — головну героїню фільму «Сто днів до наказу». Постійними «авторськими» дієтами мор-

дують себе й відомі співачки: **Лариса Доліна** — кефірною, **Лайма Вайкуле** — рисовою... А хіба не менш актуальним для пересічних дівчат та жінок стало питання: «Що б таке з'їсти, щоб схуднути?» Звідкіля усе це?

Якщо розглядати нервову анорексію глибше, то, за твердженням **Сергія Яцишина**, в її основі лежить... конфлікт між матір'ю та донькою. При цьому — донька заперече в собі все жіноче й материнське. Часто матері дівчаток, які мають аноректичні прояви, є жорсткими, суворими у вихованні дітей. Західні психіатри трактують добровільну відмову юних німфеток від нормального режиму харчування переважно з позицій фрейдизму — як «підсвідому втечу від сексуального життя», «бажання повернутися у дитинство», «відмову від вагітності». А опоненти психоаналізу вважають, що в усьому винен шоу- і медіа-бізнес, який культивує образ худосочних ідолів. Як би там не було, але анорексія — серйозна проблема.

Запитаєте, як склалася подальша доля Жені? Дякувати **Богу**, у неї все гаразд. Півтора року тому вона вийшла заміж, народила чудового малюка і абсолютно не страждає з приводу своїх округлих після пологів стегон. «Раніше я була просто дурнецька, — зізнається тепер Женя. — У погоні за модельними стандартами мало не померла. І це тоді, як ідеал багатьох чоловіків — пухленькі дівчата з округлими сідницями та пишними грудьми».

Інна ЧЕРВІНЧУК

ВЖЕ 16 РОКІВ ЮНІ ВІННИЧАНИ ІЗДЯТЬ У ФРАНЦІЮ

ЦЬОГО РОКУ У ПРОГРАМІ ОБМІНУ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ВИХОВАНЦІ 25-І, 2-І, 4-І ВІННИЦЬКИХ ЗОШ, А ТАКОЖ ШКОЛИ-ЛІЦЕЮ №7, ТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ І БУДИНКУ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА

Ідея співробітництва навчальних закладів Франції і України зародилася у Вінниці у 1991-му. Запропонували її **Вінницьке бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» та пан Даниель Россандер — учитель російської мови ліцею ім. Ренуара м. Лімож (Франція)**. І вже 12 квітня 1991 року офіційно було підписано угоду побратимства між **Ліможьким ліцеєм та ЗОШ №25 м. Вінниці**.

З того часу і відбувається щорічний обмін між учнями цих закладів, програми якого передбачають не тільки навчання школярів, але й участь у спортивних заходах, обмін досвідом педагогів, стажування французьких студентів на підприємствах Вінничини, знайомство з історією, пам'ятками культурної спадщини двох країн. За 16 років

до програми обміну долучилися й інші навчальні заклади. Так, випускники **Вінницької школи-ліцею №7**, де поглиблено вивчають французьку мову, успішно витримують конкурсний відбір і навчаються на факультеті міжнародної торгівлі ліцею ім. Ренуара. При цьому регіональна рада Лімузена щорічно виділяє 7 стипендій для випускників вінницьких шкіл.

Цього року в програмі обміну візьмуть участь вихованці вінницьких ЗОШ №25, №4, №2, школи-ліцею №7, а також технічного коледжу і Будинку школярів та юнацтва.

Вінницьке міське управління освіти усіляко сприяє активній участі в обмінах, щорічно приймаючи французькі делегації у навчальних закладах м.Вінниці. Тож уже найближчим часом на французьких студентів чекають у вінницьких медичному та педагогічному університетах.

Інна ВАСИЛЬКО

З ВРОЦЛАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВИЙШЛО 8 НОБЕЛІВСЬКИХ ЛАУРЕАТІВ

СЬОГОДНІ ВУЗ ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ З УКРАЇНИ

«Будь ти семи пядей во лбу, а учись, учись», — повчав свого часу молодих великий Тургенев. Учитися нині і справді не проблема: навчальних закладів — на будь-який смак: державні і приватні, технічні та гуманітарні, вітчизняні та закордонні... Було б бажання.

Та коли б мені довелося знову обирати собі альма-матер, то я поїхала б до... університету у польському місті **Вроцлав**.

Уявіть собі студентську аудиторію, де зі стелі на тебе дивиться **Божа Матір** в оточенні **Муз**, а зі стін — усі ректори вузу. Незабутнього шарму додають і мармурова підлога, позолочені скульптури, барельєфи та 305-річні (а саме стільки років університету) студентські лави. Доречно буде додати, що свого часу на цих лавах шукали логарифми та розв'язували хімічні рівняння не мало-не багато, а вісім (!) **Нобелівських лауреатів**. А хіба не показник, що доктором університету та автором його гімну є відомий композитор **Йоган Брамс**? Та не тільки за це **Вроцлавський університет** дедалі більше студентів з усього світу. Сьогодні на 10 факультетах вузу навчається близько 37 тисяч студентів, котрі мають можливість здобути близько 40 спеціальностей.

У Польщі, — зазначив ректор університету пан Па-

хольський, — особливо цінуються дипломи **Варшавського університету** як найбільшого, **Ягелонського** — як найстаршого і **Вроцлавського** — як найкращого.

І це не просто слова. У 2005 році **Вроцлавський університет** посів третє місце серед польських ВНЗ у пре-

Вроцлавський університет відкритий і для нас. 14-16 квітня, перебуваючи у Києві, професор **Пахольський** запропонував спеціальну програму для студентів з України. Наразі це платне навчання — з платою за семестр 2,5 тис. злотих, проте вже

Це лише одна із аудиторій вузу... Саме тут вперше і прозвучав гімн університету, написаний **Брамсом**

стижному переліку найкращих навчальних закладів світу. Про визнання свідчить те, що до **Вроцлава** на навчання приїздить дедалі більше молоді з країн Європи, Індії, Китаю, Казахстану, Камбоджі і навіть **Австралії**. Тільки минулого навчального року у рамках програми «**Сократис**» навчалось понад 400 студентів з-за кордону.

Запитаєте, а що від того нам, українцям? А те, що

сьогодні вивчається можливість безплатного навчання. Адже для студентів із країн Євросоюзу вже є певна квота безплатних місць. Втім, випробувати своє щастя можна вже і цього року, особливо, якщо ви обрали для себе фах хіміка, математика чи інженера. За словами пана ректора, у **Вроцлаві** гостро відчувають дефіцит спеціалістів з цих спеціальностей, тому мер міста знай-

Ректор Вроцлавського університету пан **Пахольський**

шов би кошти на стипендію для іноземних студентів.

До речі, стосовно стипендії. Її розмір залежить від успішності. Але найкраща, від міністерства освіти, становить 1400 злотих (приблизно 2620 грн.). Якщо врахувати, що усіх студентів забезпечують гуртожитками, то це доволі пристойні кошти. Тож залишається тільки вчитися. При цьому абсолютно не переживаючи, що з тебе, як це трапляється у деяких українських вузах, вимагатимуть хабар. Адже навіть найменший натяк на хабар, за словами ректора, може стати причиною звільнення з роботи викладача. Тож було б непогано, аби «український» список випускників **Вроцлавського університету** поповнили і вихідці з **Вінниці**. А чом би й ні? Адже вивчав там, будучи світською особою, право львівський греко-католицький митрополит **Андрей Шептицький**.

Інна ЧЕРВІНЧУК